

Resolutsioon

Küsimus Q187

Intellektuaalomandi ainuõiguse piiramine konkurentsiseadusega

AIPPI

Juhtides tähelepanu sellele:

- et 1963. aasta kongress Berliinis ja 1975. aasta kongress San Franciscos võtsid küsimuses Q37B vastu resolutsiooni, mis kinnitas, et patendiõigused ja majandusvabaduse reeglid ei ole omavahel vastuolus, vaid vastupidi, panustavad majanduslikku arengusse ja teenivad avalikku huvi;
- et Melbourne kongressil 2001. aastal võttis AIPPI vastu resolutsiooni tehniliste standardite ja patendiõiguste vahelistest suhetest, juhtides tähelepanu sellele, et patendiõigust võib tehnilistes standardites kasutada üksnes patendiomaniku loal;
- TRIPS lepingus sisalduvate intellektuaalomandi õiguste ühtlustamine kiideti heaks eesmärgiga soodustada majandusarengut maailmakaubanduse reeglite liberaliseerimisega;
- ja et intellektuaalomandi õigusega võimaldatud ainuõigustel ja nende rakendamisel on eri maades erinevad piirangud ja erandid, mis muuhulgas on tingitud ka konkurentsikaalutustest

ja arvestades

- et intellektuaalomandi õigusel (ning loomulikult patentidel) on järjest kasvav tähtis osa majandustegevuses, esmajoonel uute ja arenevate tehnoloogiate valdkonnas;
- et konkurentsireeglite korrektne rakendamine ei tohiks puudutada intellektuaalomandi õiguste tunnustamist;
- ja et eksisteerib avaliku võimu organite, sealhulgas ka valitsusväliste organisatsioonide ja kolmandate isikute kasvav huvi intellektuaalomandi õigustega kokku puutumisel vastandada nende kehtivusele ja rakendamisele konkurentsõigus,

võtab vastu järgmise resolutsiooni:

1) AIPPI kinnitab veelkord oma seisukohta, et konkurentsõigus (vaba ja ausa konkurentsi tagamiseks ettenähtud reeglid) ja intellektuaalomandi (IO) õigus ei vastandu teineteisele, vaid vastupidi, annavad mõlemad oma panuse majandusarengusse ja avaliku huvi teenimisse.

2) IO õiguste andmist peavad reguleerima ainult IO seadused ja reeglid.

Taoliste õiguste andmisel ei tohiks konkurentsõigust rakendada.

Vaba ja ausa konkurentsi vajalikkus tuleks arvesse võtta IO õigusi tagavate IO seaduste ja regulatsioonide kehtestamisel.

3) IO õigusi reguleerivad IO seadused ja regulatsioonid peaksid sisaldama efektiivseid mehhanisme nende IO õiguste vaidlustamiseks, mis on antud IO õiguses kehtestatud nõudeid eirates.

Taoline mehhanism peaks kõigil juhtudel sisaldama võimalust kohtulikult läbivaatamiseks.

See toetab konkurentsi võimalike ebasoovitavate mõjude vältimist.

4) Konkurentsiõiguse reegleid võib kasutada IO õiguste teostamisel.

Kui teatud juhtudele IO õiguste teostamine rikub konkurentsiõigust, siis peaks seadus nägema ette vajalikke meetmeid.

Kuid taoline õiguse rakendamine ei tohi mõjutada olemasolevaid IO õigusi ja peab aktsepteerima põhimõtet, et IO õigused on ainuõigused.

Riigiorganite otsused peaksid olema alati avatud sõltumatule kohtulikule läbivaatamisele.

5) Üldsust peab teavitama IO kasulikkusest ja väärtusest ühiskonnale ning IO õiguse ja konkurentsiõiguse õigusrežiimide vahekorrast.

Valitsused, valitsusvälised organisatsioonid ja IO erialaorganisatsioonid peavad olema selles protsessis aktiivselt osalema.